

2. С второто основание се твърди, че като договаряща страна по Конвенцията за биологично разнообразие и съгласно член 3, параграф 5 ДЕС Европейският съюз е длъжен да подкрепя опазването на биологичното разнообразие на планетата. Обжалваният регламент ще има значително обезсърчаващо въздействие върху всички усилия, отнасящи се до закрилата на растителното биологично разнообразие, като по този начин засяга това международно задължение.
3. С третото основание се твърди, че обжалваният акт се основава единствено на член 192, параграф 1 ДФЕС. Съгласно утвърдената съдебна практика правното основание на даден акт трябва да се основава на обективни критерии, които да могат да бъдат предмет на съдебен контрол. Доколкото актът има за цел да уреди мерки за спазване от ползвателите във вътрешния пазар на ЕС, регламентът е трябвало да се основе на член 114 ДФЕС. Изборът на правно основание има последици за определяне на съдържанието на акта, тъй като целите, за които могат да се използват правните основания, са напълно различни, като така засяга в значителна степен законодателния процес.
4. С четвъртото основание се твърди, че регламентът явно нарушава принципа на пропорционалност, установен в член 5, параграф 4 ДЕС, тъй като: първо, в оценката на въздействието липсва връзка между количествените данни и изводите, основани само на доводи „относно качеството“; второ, той очевидно не отчита, че растениевъдният сектор е сериозно и отчетливо повлиян предвид факта, че генетичните ресурси са самата същност на сектора, а не само вторична част от неговите дейности; трето, регламентът налага очевидно несъразмерни ограничения на член 16 от Хартата на ЕС; четвърто, той налага *de facto* нескончаемо задължение на растениевъдния сектор да регистрира и съхранява данни за своите дейности; накрая, налице са по-малко ограничителни мерки, както е видно от „Международния договор за растителни генетични ресурси за прехрана и земеделие“.
5. С петото основание се твърди, че обжалваният регламент създава явно положение на правна несигурност за растениевъдите, тъй като: първо, приложното му поле зависи от това дали държавите избират да упражнят суверенитет върху генетичните ресурси; второ, той се базира на свободни определения, които не позволяват да се установи дали генетичните ресурси се считат за „използвани“; трето, отчита се, че неговото свободно тълкуване води до възможно *de facto* ретроактивно прилагане, накрая, отчита се, че разработването на най-добри практики само „може“ да намали риска ползвателите, които са подчинени на обжалвания акт, да не спазват задълженията си.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197)

Жалба, подадена на 28 юли 2014 г. — ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding и др./Парламент и Съвет

(Дело T-560/14)

(2014/C 388/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV (Хорн СВ, Нидерландия), Agriom BV (Алсмер, Нидерландия), Agrisemen BV (Елевутсдейк, Нидерландия), Anthura BV (Блейсвейк, Нидерландия), Varenbrug Holding BV (Остерхаут, Нидерландия), De Bolster BV (Епе, Нидерландия), Evanthia BV (Хук ван Холанд, Нидерландия), Gebr. Vletter & Den Haan VOF (Рейнсбург, Нидерландия), Hilverda Kooy BV (Алсмер, Нидерландия), Holland-Select BV (Андейк, Нидерландия), Könst Breeding BV (Нювен, Нидерландия), Koninklijke Van Zanten BV (Хилегом, Нидерландия), Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV (Еммелорд, Нидерландия), Kwekerij de Wester-Bouwing BV (Росум, Нидерландия), Limgroup BV (Хорст ан де Мас, Нидерландия) и Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: P. de Jong, P. Vlaeminck и B. Van Vooren, lawyers)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да обяви жалбата за отмяна за допустима,

- да отмени Регламент (ЕС) № 511/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно мерките за спазване от ползвателите, произтичащи от Протокола от Нагоя за достъпа до генетични ресурси и справедливата и равнопоставена подялба на ползите, произтичащи от тяхното използване в Съюза (ОВ L 150, стр. 59), и
- да осъди Европейския парламент и Съвета да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват пет основания, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-559/14, Ackermann Saatzucht и др./Парламент и Съвет.

Жалба, подадена на 27 август 2014 г. — Италия/Комисия

(Дело T-636/14)

(2014/С 388/24)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Обявата за свободно работно място за поста на директор на Центъра за преводи за органите на Европейския съюз (Люксембург), функционална група AD, степен 14, (СОМ/2014/10356), публикувана в Официален вестник на Европейския съюз С 185 А от 17 юни 2014 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу горепосочената обява доколкото кандидатурите трябва задължително да бъдат представени на английски, френски или немски език. В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е нарушение на член 18 и член 24, четвърта алинея ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на членове 1 и 2 от Регламент № 1/58, и на член 1г, точки 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица (приложим по аналогия за срочно наетите служители, до които се отнася обжалваната обява)
  - В това отношение се твърди, че с препращането към уебсайта на Комисията, който съдържа такова изискване, обявата налага на кандидатите да представят автобиографията си и мотивационното писмо задължително на английски, френски или немски език, вместо на който и да било от езиците на Съюза.
2. Второто основание е нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на лоялно сътрудничество (член 4, параграф 3 ДФЕС)
  - В това отношение се твърди, че по време на изготвянето на разглежданата обява Комисията уверила изрично италианското правителство, че посочената езикова дискриминация е била отстранена, на което противоречи поведението на Комисията при изготвянето на разглежданата обява и при определянето на правилата за функциониране на уебсайта, към който същата препраща за представяне на кандидатурите.